819/09

Den 29. april 2009 blev i sag nr. 74.516:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx xx xxxx
xxxx xxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning efter et ulykkestilfælde sket den 11/9 2004.

I forbindelse med en tackling under en fodboldkamp fik klageren et brud på højre underben.
Selskabet vurderede klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 %.

Klageren var ikke tilfreds med selskabets vurdering, da to andre forsikringsselskaber havde vurderet méngraden til 10 %.

Klageren er fremkommet med en række indsigelser og selskabet har forelagt sin lægekonsulent en række lægelige erklæringer, som ikke har givet selskabet anledning til at ændre dets afgørelse. Herefter har selskabet meddelt klageren, at det ville betale forelæggelse af spørgsmålet om méngradens størrelse for Arbejdsskadestyrelsen, hvis klageren underskrev en medsendt erklæring, hvoraf fremgår:

> "Undertegnede, [klageren], erklærer mig indforstået med, at sagen vedrørende ulykkestilfældet den 11. september 2004 bliver behandlet af Arbejdsskadestyrelsen.
>
> Jeg erklærer mig samtidig indforstået med, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er bindende for mig og Tryg."

Den 15/11 2007 underskrev klageren erklæringen, hvorefter sagen blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen vurderede den 6/6 2008, at klagerens varige mén som følge af ulykken den 11/9 2004 udgjorde 8 %. I udtalelsen hedder det bl.a.:

"**Sagsfremstilling**
Det fremgår af sagens akter, at [klageren] den 11. september 2004 i forbindelse med fodboldspil pådrog sig et højresidigt fodledstraume.

Vedrørende forudbestående helbredsmæssige tilstand er vi opmærksomme på, at der har været gener fra højre knæ.

Begrundelse for varigt mén
Ved vurdering af méngraden har vi lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder særligt oplysningerne i speciallægeerklæringerne af 11. oktober 2005 ved ortopædkirurg P.B., af 24. januar ved ortopædkirurg J.F. og af 18. august 2007 ved ortopædkirurg S.A.

Vurderingen af mengraden er foretaget i samråd med vores ortopædkirurgiske speciallægekonsulent og på baggrund af styrelsens vejledende méntabel.

Vi har i vores vurdering lagt vægt på, at der er følger efter traume mod højre ankel med smerter, hævelse og lille løshed.

Vi har herefter vurderet, at følgerne kan sammenlignes med angivelserne i méntabellens punkt D.2.2.3.

Efter tabellens punkt D.2.2.3 vurderes brud på fodled, helet med middelsvære smerter og middelsvært nedsat bevægelighed, samt eventuelt skurren, til 8 procent.

Méngraden efter skaden den 11. september 2004 er på denne baggrund fastsat til 8 procent.

Det bemærkes, at der efter vores vurdering ikke er dokumenteret forudbestående gener, der giver belæg for et relevant fradrag i ménvurderingen."

Klageren er fortsat ikke enig i vurderingen af méngraden og har ved skrivelse af 20/8 2008 indbragt sagen for nævnet og i klageskrivelsen anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg kommer til skade med mit lægben. Det bliver anmeldt + anerkendt af 3 forsikr. selskaber, Alka, If og Tryg.
Alka og If bedømmer ménet til 10 %. Tryg vil kun give 8 %.
Arb.sk.st. vurderer ud fra brud på fodled, men det var lægbenet der var flækket på langs.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Yderligere 2 % i ménerstatning."

Selskabet har i svarskrivelse af 13/10 2008 til nævnet bl.a. anført:

> "**Vores vurdering**
> Efter modtagelsen af klagen har vi gennemgået sagen på ny.
>
> Det er vores opfattelse, at såvel Arbejdsskadestyrelsens som vores vurdering af méngraden på 8 % er korrekt.
>
> Herudover har vores kunde underskrevet en erklæring hvoraf det fremgår, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter, det vil sige såvel os som kunden.
>
> Vi har på baggrund af vores egen vurdering den 25. november 2005 udbetalt erstatning svarende til en mengrad på 8 %. Efterfølgende er det bekræftet ved Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 6. juni 2008, at mengraden som følge af ulykkestilfældet er 8 %. Afslutningsvis bemærkes det, at vi ikke er bundet af andre forsikringsselskabers vurdering af mengraden.
>
> I denne forbindelse henvises til ankenævnskendelse nr. 54.586 og 69.022 vedrørende lignende sager."

Selskabets skrivelse har givet klageren anledning til i skrivelse af 27/11 2008 at anføre, at han ikke fik et brud på højre ankel, men et brud på højre lægben. Endvidere anfører han, at grunden til, at selskabet blander tingene sammen, er, at han skulle have været opereret i højre ankel i marts 2006 som en følge af bruddet på lægbenet. Operationen blev imidlertid aldrig gennemført, da han kom til skade med sit højre knæ i marts 2006.

Foranlediget heraf har nævnets sekretariat forespurgt Arbejdsskadestyrelsen, hvorvidt der i dens vurdering er taget hensyn til klagerens brud på underbenet, og hvilke kilder, herunder lægeerklæringer, der har været lagt til grund for vurderingen.

Arbejdsskadestyrelsen har i skrivelse af 9/2 2009 besvaret sekretariatets forespørgsel således:

> "Sagen har på ny været forelagt for styrelsens ortopædkirurgiske speciallægekonsulent med Jeres bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.
>
> Vi skal herefter oplyse, at vi i vores vurdering har været opmærksomme på alle sagens lægelige oplysninger.
>
> Herunder er vi opmærksomme på konkurrerende gener fra knæet hidrørende skaderne af 22. november 1998 og af 8. januar 2006. Hvor knæménet er ansat til henholdsvis 5 procent og 8 procent, i alt 12 procent.

> Vi skal uddybende oplyse, at vi i vores vurdering har lagt vægt på, at der ikke er dokumenteret forudbestående gener fra højre ankel. Vi har herefter lagt vægt på, at der er beskrevet løshed og hævelse svarende til anklen, som vurderes sammenligneligt med angivelserne i méntabellens punkt D.2.2.3; selvom der ikke er konstateret brud.
>
> Det er også vores vurdering at angivne underbensbrud ikke har efterladt gener, der kan begrunde et selvstændigt men.
>
> Vi er således i vores vurdering opmærksomme på begge forhold. Ligesom vi i øvrigt er opmærksomme på, at funktionsnedsættelsen for højre ben også hidrører andre skader.
>
> Vi vurderer, at der for det reducerede funktionsniveau efter skaderne ikke er belæg for yderligere mén.
>
> Vi fastholder på denne baggrund vores vurdering, som den fremgår af vores udtalelse."

Styrelsens svar har ikke givet parterne i sagen anledning til yderligere kommentarer.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 6/6 2008 sammenholdt med udtalelsen af 9/2 2009 at kunne lægge til grund, at vurderingen i Arbejdsskadestyrelsen er foretaget på et korrekt grundlag, herunder med hensyntagen til klagerens gener efter bruddet på højre lægben.

Den méngrad, der er fastsat i Arbejdsskadestyrelsen, er ifølge den underskrevne samtykkeerklæring af 15/11 2007 bindende for parterne, hvorfor Ankenævnet for Forsikring allerede derfor ikke ville have mulighed for at fastsætte en anden méngrad, selv om nævnet måtte være af den opfattelse, at méngraden skulle være anderledes. Det bemærkes dog, at nævnet intet grundlag har for at antage, at méngraden ikke er blevet korrekt fastsat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson